

## [Jønson.]

kan faa *nogle* Fremskridt, selv om de ikke er saa store, som vi kunde ønske, og som Tiden kræver.

I Dag har vi en Tilstand, som er vidt forskellig fra den, vi havde for blot en 4—5 Aar siden. Vi kalder det for en Krise, en Verdenskrise — ja, det siger i Grunden ikke andet, end at det er lige saa galt i andre Lande og værre, meget værre. Hvis man følger med i andre Landes Forhold, vil man se, at man dør gør Skridt — jeg vil nævne U. S. A. —, som vi absolut ikke kunde enes om med den Rigsdag, vi har. Det er givet, at ogsaa vi har en Pligt, lige-gyldigt hvad Parti vi tilhører, til nøje at følge den Udvikling, som foregaar paa det økonomiske Omraade. Vi kan ikke være tjent med at have op til 200 000 Mennesker gaaende og drive. Vi har altid været enige om tidligere, at Arbejdet havde sin store Betydning for hele Samfundet, og nu har vi altsaa ladet saa mange Mennesker gaa her, uden at de udfører noget som helst nyttigt Arbejde.

Man vilde kunne sige: Ja, men hvordan skulde det kunne lade sig ændre? nu arbejder vi jo ikke mere, paa den Maade, at Haandværkeren gør sit Arbejde med sine Hænders Kraft, nu er jo en hel Del blevet centraliseret, saaledes at det nu er Aktieselskaber, der i stor Udstrækning har lagt Beslag paa de moderne tekniske Hjælpe-midler, som er fremkommet i de senere Aar. Hvad vil det sige? Prøv at undersøge, hvordan det ser ud. Mange af vore Fabrikker gaar faktisk Dag ud og Dag ind ved Hjælp af nogle faa unge Mennesker fra Konfirmationsalderen til det 18de Aar. Naar de bliver 18 Aar gamle, skal de efter Overenskomsten have mere i Løn, og saa herud med dem, saa begynder man igen at tage rene Børn ind til at passe Maskinerne!

Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Nørskov, der forleden Dag sagde, at Landmændene havde afskediget 40 000 Arbejdere fra deres Bedrifter. Det er vist rigtigt nok; der bruger man jo ogsaa moderne tekniske Hjælpe-midler, og man bruger det samme System som i Industrien, at tage unge Mennesker paa indtil 18—20 Aar — naar de saa er derover, synes man, de vil have for meget i Løn, og saa kan de udmærket godt gaa deres Vej. Man hører flere ærede Medlemmer tale om, at det er unaturligt, at saadanne Mennesker tager til Byerne, de skulde tvinges til at blive paa Stedet, tvinges til at arbejde for den daarlige Løn, man kan betale. Men saa vidt kan man dog ikke bringe dette System!

Jeg hørte nok, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om, at det var rent forkert, at Regeringen havde været med til at faa Overenskomsterne i Orden. Han er altsaa ogsaa ved at blive Kommunist, han vil ogsaa have Arbejderne ud paa Gaderne og slaas for deres Tilværelse.

Vi ser, at forskellige Venstreblade har sendt ud over Landet en Artikelserie om, at denne Regering og denne Rigsdag har absolut ikke udført noget som helst Arbejde for vore Landmænd. Jeg kommer ofte til Møder paa Landet, og jeg ved, at vore Landmænd er ikke dumme, de følger rigtig godt med, men hvad skal de sige, naar de læser saa-dant noget — jeg havde nær sagt: Snak? for det er det jo faktisk, det er lige det stik modsatte af Sandheden. — Der er ikke saa faa Mennesker her i Byen, ogsaa i min Valgkreds, som ofte har gjort mig opmærksom paa, at de synes, vi er alt for villige til at bevilge den ene Million efter den anden til Landbruget. Der er ogsaa Folk, der bor her i Byen, som har Familie paa Landet; de kommer hjem paa Julebesøg eller i Ferien og kommer tilbage med den Besked, at den Landmand, de boede hos, sagde til dem: Ja, jeg faar jo Penge af Staten, jeg trænger ikke til at faa den Hjælp, men naar de kommer med den, saa tager vi selvfølgelig imod den.

Se, det er jo ingen Agitation for Landmændene, slet ikke. Det er jo Sandheden, at Byernes Befolkning har maatte bære den væsentlige Del af Byrden, de mange, mange Millioner, som er ofret paa vort Landbrug. Jeg har altid forsvaret os med, naar vi blev angrebet paa det Omraade, at vi Socialdemokrater forlanger, at ethvert Menneske, som arbejder og lige-gyldigt paa hvad Omraade, skal ogsaa have Løn for det Arbejde, og det er vist meget tvivlsomt, om det er sket i de senere Aar; ja, der har været Aar, hvor det har været umuligt for Landmændene at faa nogen Løn for deres Arbejde. Jeg siger derfor, at vel er Politik en underlig Genstand, men saa højst mærkelig, som man fra mange Sider har villet gøre den, er den dog ikke. Det, man kan fordre, er, at hvert enkelt Menneske tænker over og følger med i, hvad der foregaar, og saa vil de være klar over, at det, der foregaar, er en Udvikling og en Omformning af selve Samfundet.

Men er Produktionssystemet muligt mere, er vi i Stand til at fortsætte paa samme Maade som nu? Har vi ikke lagt Mærke til, at snart sagt alle Lande har lukket sig selv inde, prøver paa at føde sig selv og ikke tager Hensyn til andre? Det